

не вземаме конвойни казаци, още повече че пътя е само 6—7 часа. Тукъ е прието да се смѣта разстоянието въ часове на пъшакъ, като четятъ 5 версти въ единъ часъ време. За да излѣзе човѣкъ на Старо Загорския пътъ, трѣбва изпърво да върви назадъ къмъ Мжглишъ, по градскитѣ градини и лозя, по които вчера вървехме за въ Казанлъкъ, а че като мине $1\frac{1}{2}$ версти по открито поле, да се възвие на дѣсно къмъ Средна Гора и да пресѣче долината на Тунджа, която тукъ достига да 18 версти широчина.

Старо-Загорския пътъ излѣзе дѣйствително съвършено свободенъ; съ изключение на 5—6 конника българе, ний до самата рѣка Тунджа рѣшително никого не срѣгнахме, сжщо и никакви казашки пикети не видѣхме; нивитѣ запустнати и никаква работа не се върши.

Заспало, като прѣдъ буря, въ дълбокъ сънъ това райско жгълче. Тѣй на 4 версти до Тунджа, отъ лѣвата страна на пътя, живописно разхвърлено едно татарско село, оставено отъ жителитѣ щомъ русситѣ се приближили. Почти отъ това мѣсто се наченва платното на новозахванатото шосе: „Тия пѣтища сѣ Митхадъ паша прави, когато бѣше тукъ генералъ Губернаторъ“! забѣляза всезнающия проводникъ. Спрѣхме се на половината на пътя до самата р. Тунджа, при Банитѣ.

Тундженскитѣ бани направени доста прилично: голѣмъ широкъ дворъ, обграденъ съ каменна ограда, надъ источника дигнато здание съ голѣмъ куполъ (кубе) и съ множество малки прозорчета. Външната архитектура на зданието прилича на джамия. Влизашъ и виждашъ подъ самия куполъ единъ басейнъ до 15 аршина въ диаметра; басейна изжизденъ съ добръ изгладенъ камъкъ и на пълненъ съ вода до единъ почти човѣшки ръстъ; пода на зданието сжщо отъ камъкъ, въ стѣнитѣ му ниши (дупки) за събличане и почивка слѣдъ къпането. Источника горѣшъ, а на рѣдъ съ него, въ сжщия дворъ, чушма съ хубава изворна вода. Въ двора построено друго едно дваэтажно здание, за сега захвърлено, съ почупени прозорци и врата; че стопанина неотдавна напусналъ хана